

Sygn. akt IV U 377/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2016r. w S.

odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. J. prawo do emerytury od dnia 24 stycznia 2015 roku.

Sygn. akt IV U 377/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43) odmówił wnioskodawcy Z. J. przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie wykazał, by na dzień 1.01.1999 r. posiadał 15 letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył Z. J., który wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazał, iż pracował w warunkach szczególnych na stanowisku traktorzysty w okresach: od 17.04.1973 r. do 20.10.1973 r. w Spółdzielni (...) w M. oraz od 1.02.1974 r. do 29.04.1983 r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. z siedzibą w K.. Do odwołania ubezpieczony załączył poświadczony za zgodność z oryginałem kserokopie m. in. ogólnych świadectw pracy, umowy o pracę z 1.09.1976 r., książeczki wojskowej (odwołanie wraz z załącznikami k. 1-9).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując, iż dołączone do odwołania dokumenty nie mają wpływu na zmianę stanowiska ZUS (odpowiedź na odwołanie k. 10-11).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony Z. J., ur. (...), złożył w dniu 27.01.2015 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury, w którym wskazał, że nie jest członkiem OFE (wniosek k. 1-6 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczony posiada na dzień 1.01.1999 r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, w tym 8 lat, 7 miesięcy i 21 dni pracy w warunkach szczególnych. Do pracy w wyżej wymienionych warunkach ZUS zaliczył zatrudnienie ubezpieczonego w okresie od 2.05.1990 r. do 31.12.1998 r. Zaskarżoną decyzją z dnia 18.02.2015 r. (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (k 30 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy ustalił, iż Z. J. w okresach od 17.04.1973 r. do 20.10.1973 r. oraz od 1.02.1974 r. do 29.04.1983 r. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. z siedzibą w K. (pierwotna nazwa – Spółdzielnia Kółek Rolniczych w M. z siedzibą w K. M. (...)) na stanowisku traktorzysty. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze, w ciągu całego roku. Do jego zadań należało wykonywanie prac polowych w okresie wiosenno-jesiennym. Zimą, ubezpieczony, jako kierowca ciągnika, zajmował się odśnieżaniem dróg oraz wykonywał prace w transporcie. Ubezpieczony wyłącznie wykonywał pracę traktorzysty. W wykonywanej pracy nie było przerw. Wskazaną pracę Z. J. wykonywał przez co najmniej 8 godzin dziennie.

W tym czasie, tj. od 29.10.1974 r. do 18.08.1976 r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. W dniu 1.09.1976 r. Z. J. powrócił do poprzednio zajmowanej pracy kierowcy ciągnika (zeznania ubezpieczonego k. 20-21, ogólne świadectwa pracy z Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. z siedzibą w K. k. 31-32 a. e., k. 3 i 5 a. s., potwierdzone za zgodność z oryginałem kserokopie: umowy o pracę z 1.09.1976 r. k. 7 a. s., dokumentów pracowniczych: opinia służbowa k. 4 a. s., zmiany grupy zaszerogowania k. 6 a. s., książeczki wojskowej k. 9).

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań ubezpieczonego oraz dokumentów, w tym ogólnych świadectw pracy wystawionych przez (...) w M., poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii umów o pracę i książeczki wojskowej jest wystarczający do poczynienia ustaleń, iż Z. J. w wyżej wymienionym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę na stanowisku kierowcy ciągnika. Zeznania ubezpieczonego są logiczne i zasługują na wiarygodność. Treść zeznań znajduje swoje potwierdzenie w wymienionych wyżej dokumentach. Zdaniem Sądu, przywołane dowody są przekonujące i pozwalają na przyjęcie, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach. Stanowisko kierowcy ciągnika zostało bowiem wymienione w załączniku do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., w Wykazie A w Dziale VIII pod poz. 3. Podkreślić również należy, iż samo nieprzedstawienie przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może uniemożliwiać kwalifikacji zatrudnienia Z. J. jako pełnionego we wskazanych warunkach, skoro powyższe wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Do czasu pracy w warunkach szczególnych zaliczyć należy również okres odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej od 29.10.1974 r. do 18.08.1976 r. Podkreślić należy, iż zarówno przed jej rozpoczęciem, jak i w terminie 30 dni od jej zakończenia, tj. od 1.09.1976 r., Z. J. pracował na stanowisku kierowcy ciągnika w (...) w M.. Jak wskazano bowiem w art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w brzmieniu wówczas obowiązującym okres odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej należy zaliczyć pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. Zgodnie z treścią § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin. (Dz. U. z dnia 10 grudnia 1968 r. Nr 44 poz. 318) żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na

określonym stanowisku lub w określonym zawodzie. Z kolei § 2 ust 1 przywołanego rozporządzenia stanowi, iż zakład pracy, który zatrudniał żołnierza w dniu powołania do służby wojskowej, jest obowiązany niezwłocznie zatrudnić go na stanowisku poprzednio zajmowanym lub równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz zaszeregowania osobistego, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby żołnierz zgłosi powrót do zakładu pracy.

Uznając okresy od 17.04.1973 r. do 20.10.1973 r. oraz od 1.02.1974 r. do 29.04.1983 r. jako zatrudnienie Z. J. w warunkach szczególnych i po zsumowaniu ich z okresem 8 lat, 7 miesięcy i 21 dni zaliczonym przez organ rentowy stwierdzić należy, iż ubezpieczony posiada ponad 15-letni okres pracy w wyżej wymienionych warunkach.

Tym samym, Z. J., w dniu 24.01.2015 r., tj. w dniu, w którym ukończył 60 lat życia, spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym wymienione w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

W związku z powyższym, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji wyroku.